

Ο Παλμός των Μηλιωτών

Ε.Η.Μ.
Μέγαρο Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΗ', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 213, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2001

Ταχ. Δ/ση: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων, Τηλ. & FAX: (0656) 31119

Μετονομασία του κόμβου της Εγνατίας οδού

ΚΟΜΒΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Εγνατίας Α.Ε. ο κόμβος της Εγνατίας οδού στην περιοχή του Δεματίου μετονομάστηκε από Κόμβος Αράχθου σε Κόμβος Ζαγορίου.

Με την απόφαση αυτή ικανοποιήθηκε ένα σημαντικό αίτημα του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, αλλά και των άλλων δήμων του Ζαγορίου, γιατί έτσι αποκαθίσταται η πραγματικότητα σε ότι αφορά τη γεωγραφική θέση του υπό κατασκευή κόμβου και υποδηλώνει την ιστορική και πολιτιστική ταυτότητα της περιοχής.

ΑΠΟΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Από τον προηγούμενο μήνα και με ευθύνη του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου άρχισε η αποκομιδή των απορριμμάτων στους Μηλιωτάδες και Ποταμιά.

Η αποκομιδή γίνεται μία φορά την εβδομάδα τους χειμερινούς μήνες και τους καλοκαιρινούς θα γίνεται δυο φορές.

Η εναπόθεση των απορριμμάτων γίνεται σε χώρο διάθεσης που διαμορφώθηκε κατάλληλα, στη θέση «Τριάδη». Προβλέπεται να τοποθετηθούν σύντομα και οι απαιτούμενοι κάδοι, καθώς και σε άλλα χωριά.

Πετριώτικα και άλλα...

Γράφει ο Κ. Χρ. Δαλαγγέλης από την Πέτρα

- Νοέμβριος. Ο μήνας της παραγωγής του τσίπουρου. Σε πλήρη δράση τα δύο ρακοκάζανα του χωριού μας. Από μαχαλά σε μαχαλά και από νοικοκυριό σε νοικοκυριό βγάζουν όλοι το τσίπουρο «το δάκρυ της Αμπέλου». Είναι μία αγροτική δουλειά με πανάρχαια παράδοση και συγκεκριμένη ιεροτελεσσία. Καλόπιοτο χωριανοί και του χρόνου περισσότερο και δυνατότερο.
- Παρόλη την ταλαιπωρία της στο «Πουρί» η κυρα - αρκούδα με τα δύο μικρά της παραμένει γύρω γύρω στο χωριό. Πότε στην Αγία Παρασκευή, πότε στη Μαλισά και πότε στην Κωστελάτα. Λέτε να ζητάει πολιτικό άσυλο και προστασία από τους ισοπαναραίους μας αντί τους ψευδοοικολόγους της Ομόνοιας;
- Στις 5 Δεκεμβρίου δημοπρατείται το έργο εσωτερικής οδοποιίας για τους δρόμους του χωριού μας, προϋπολογισμού 9.000.000 δρχ. Επίσης άρχισε και η περισυλλογή των σκουπιδιών δύο φορές την εβδομάδα. (Τοποθετήθηκαν 4 κάδοι και σύντομα θα αυξηθούν).
- Ο Σύλλογος Πετριωτών Αθηνών θα κάνει Αρτοκλασία την 9^η Δεκεμβρίου στον Άγιο Νικόλαο Ριγής, έτσι ώστε να συνεκκλησιαστούν όλοι οι χωριανοί στη χάρη του προστάτη του χωριού μας. Χρόνια πολλά όπου γης Πετριώτες.
- Πάρα πολλά τα σχόλια για τα γραφόμενά μου. Εγώ πάντως ευχαριστώ τη φιλόξενη γωνιά του Παλμού των Μηλιωτών και όλους που με προτρέπουν να συνεχίσω. Όλα τα γραφόμενά μου επιδέχονται και διόρθωση και καλόπιστη κριτική, όμως τους κακόπιστους και μικρόψυχους ποτέ δεν θα τους σχολιάσω, όποιοι και αν είναι.
- Ανέβαλε την επίσκεψη στο χωριό μας ο κ. Νομάρχης. Η πρόσκλησή μας εξακολουθεί να είναι σε ισχύ και ευχόμαστε η καθυστέρηση να είναι προς όφελός μας.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Ιτέα στις 24 Νοεμβρίου η Ελένη Γκόντρα, σύζυγος του Μιχαήλ Δ. Γκόντρα. Τα θερμά μας συλλυπητήρια!

Η ΒΡΑΔΙΑ ΤΣΙΠΟΥΡΟΥ ΣΤΟΥΣ ΒΟΤΑΝΣΑΙΟΥΣ

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δεματίου «Η Πρόοδος» διοργάνωσε και φέτος τη Βραδιά Τσίπουρου, στις 10 Νοεμβρίου στους Βοτανσαίους.

Παρευρέθηκαν πολλοί χωριανοί, αφού ήταν ευκαιρία να βρεθούν και να γλεντήσουν μαζί, σε μια εποχή που όλο και πιο δύσκολα ανταμώνονται οι άνθρωποι και ιδίως οι νέοι του χωριού.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Χρ. Παπατόλης, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Κ. Δαλαγγέλης και Β. Σπύρου, ο Τοπ. Σύμβουλος Κ. Ξήτας, ο Αντιπρόεδρος του Εξωρ. - Εκπ/κού Συλλόγου Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» Κ. Μπαρμπαλιός και ο Πρόεδρος του Αγροτικού Συν/σμού Δεματίου Κ. Οικονόμου.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δημοσιεύουμε επιγραμματικά τις κυριότερες από τις αποφάσεις του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου, το μήνα που πέρασε:

1) Ψήφισε τα τέλη φωτισμού, ύδρευσης και άρδευσης, καθώς και τα δικαιώματα βοσκής για το έτος 2002. Μειοψήφησαν Ι. Ρούσκας, Ελ. Γιώτης. Μειοψήφησαν επίσης μόνο για τα τέλη ύδρευσης και άρδευσης Β. Σπύρου, Ηλ. Κίτσιος, Ευθ. Κίτσιος.

2) Απέρριψε ένσταση μελετητή για τη Μελέτη οδικής σύνδεσης έδρας με Ιτέα-Πέτρα-Δεμάτι.

3) Τροποποίησε το πρόγραμμα έργων.

Επιστολή συμπατριώτη μας από την Ξάνθη

Ο καταγόμενος από το Ελατοχώρι κ. Παύλος Κοκορδάτος, μας έστειλε από την Ξάνθη, την παρακάτω επιστολή:

«Αγαπητοί συμπατριώτες,

Ο παλμός της καρδιάς σας ακούστηκε μέχρι εδώ, στην όμορφη Ξάνθη, και τρύπωσε μέσα μου και έκανε πιο γοργό τον ηπειρωτικό παλμό μου, που χτυπάει περίπου είκοσι επτά χρόνια μακριά από την εράσμια Ηπειρο...

Εμείς οι Ηπειρώτες της Ξάνθης είμαστε νοερά κοντά σας, κοντά στην αγέρωχη πατρίδα μας και η αδελφότητά μας μεγαλουργεί και προσοδεύει, διατηρώντας σαν κόρη οφθαλμού το έθιμα και τις παραδόσεις μας...

Πιστεύω και εύχομαι «Ο Παλμός των Μηλιωτών» να συνεχίσει να μας προσεγγίζει εδώ ψηλά στη Θράκη για πολλά, πολλά ακόμη τέμνηνα και να γίνεται όλο και περισσότερο έντονος και να περνάει μέσα στο είναι μας τη γλυκιά αύρα της Ηπείρου, της αγαπημένης μας πατρίδας».

Με ακριτικά χαιρετίσματα
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Αδελφότητας Ηπειρωτών
Ξάνθης και απ' το Ελατοχώρι ορμώμενος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΛΑΡΙΣΑ: Η Αντωνία και ο Πασχάλης Κασαρός απόκτησαν αγόρι. Να τους ζήσει!

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

ΝΥΔΡΙ ΛΕΥΚΑΔΑΣ: Στις 17 Νοεμβρίου η Σοφία Αρ. Οικονόμου και ο Γεώργιος Μανωλίδης βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Ο ανάδοχος του έδωσε το όνομα Ελευθερία. Να τους ζήσει!

ΓΑΜΟΙ

1. ΗΠΑ: Στις 4 Νοεμβρίου έγινε ο γάμος της Βασιλικής Ν. Καραγιάννη με το Γεώργιο Βαφειάδη από τη Χίο.
2. ΒΟΛΟΣ: Στις 11 Νοεμβρίου έγινε ο γάμος του Δημητρίου Χ. Παπαχρήστου με την Αλεξάνδρα Κοντοβά από το Βόλο. Να ζήσουν ευτυχισμένοι!

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. ΗΠΑ: Στις 3 Νοεμβρίου έφυγε από τη ζωή η Γλυκερία Β. Οικονόμου σε ηλικία 88 ετών.
2. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 24 Νοεμβρίου έφυγε από τη ζωή ο Ευθύμιος Ν. Κατσέφτης σε ηλικία 84 ετών. Θερμά συλλυπητήρια!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Στις 4 Νοεμβρίου τελέστηκε μνημόσυνο για την ανακομιδή των οστών της Μαρίας Απ. Ζήση.
2. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Στις 11 Νοεμβρίου τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Αριστείδη Χ. Τσικουρά. Αιωνία τους η μνήμη!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΕΛΕΣΗΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Την Κυριακή 30 Δεκεμβρίου θα τελεστεί στο Δεμάτι 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ Χ. ΤΣΙΚΟΥΡΑ

Στη μνήμη του Αριστείδη Χρ. Τσικουρά, η Αναστασία Δ. Τσικουρά προσέφερε το ποσό των 20.000 δρχ. στον Ι. Ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτάδων.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΕΥΘΥΜΙΟΥ Ν. ΚΑΤΣΕΦΤΗ

Στη μνήμη του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη προσέφεραν τα παρακάτω ποσά:

1) Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ., Κων/νος Τσιόλης 10.000 δρχ., Κων/νος Κατσέφτης 20.000 δρχ., Αριστείδης Κατσέφτης 10.000 δρχ., Βασίλειος Χαραλάμπου 20.000 δρχ., Κων/νος Λίλης 10.000 δρχ., Παναγιώτης Καραγιάννης 10.000 δρχ., Ιωάννης Ζήγος 20.000 δρχ., Γεώργιος Παπατόλης 10.000 δρχ., Γεώργιος Ι. Κατσέφτης 5.000 δρχ., Γεώργιος Μπαζαλέκος 5.000 δρχ., Κων/νος Μπαρμπαλιός 10.000 δρχ., Ιωάννης Μπαρμπαλιός 10.000 δρχ., Εξωρ.-Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος» 10.000 δρχ.

2) Στον Ι. Ναό Αγίας Βαρβάρας Δεματίου: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ., Κων/νος Βρόντος 5.000 δρχ., Μαγδαληνή Βρόντου 5.000 δρχ., Βασίλειος Χαραλάμπου 10.000 δρχ., Βασίλειος Αγγέλης 10.000 δρχ., Ιωάννης Ζήγος 10.000 δρχ.
3) Στον Ι. Ναό Αγίας Παρασκευής Δεματίου: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ., Κων/νος Μιγγούλης 5.000 δρχ., Κων/νος Βρόντος 5.000 δρχ., Μαγδαληνή Βρόντου 5.000 δρχ., Βασίλειος Χαραλάμπου 10.000 δρχ., Δημήτριος Τσανής 20.000 δρχ.

4) Στον Ι. Ναό Αγίας Μαρίας Δεματίου: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ., Κων/νος Μιγγούλης 5.000 δρχ., Βασίλειος Χαραλάμπου 10.000 δρχ.

5) Στον Ι. Ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτάδων: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ.

6) Στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων: Χρήστος Οικονόμου 10.000 δρχ.

7) Στον Ι. Ναό Αγίας Κυριακής Βουτανσαίων: Χρήστος Κατσέφτης 30.000 δρχ.

8) Στην εφημερίδα «Ο Παλμός των Μηλιωτάδων»: Βασίλειος Χαραλάμπου 10.000 δρχ.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΜΑΡΙΑΣ ΑΠ. ΖΗΣΗ

Στη μνήμη της Μαρίας Απ. Ζήση τα παιδιά της Γεώργιος και Δέσποινα Χατζή προσέφεραν το ποσό των 20.000 δρχ. στην εφημερίδα «Ο Παλμός των Μηλιωτάδων».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο εφημέριος της ενορίας Αγίου Νικολάου Δεματίου Πέτρος Παπαχρήστος ευχαριστεί θερμά:

1) Τον Ηλία και Γεώργιος Τσικουρά για τα χρηματικά ποσά που προσέφεραν στον Ι. ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου στη μνήμη του πατέρα τους Αριστείδη 2) Όλους όσους προσέφεραν χρηματικά ποσά σε όλες τις εκκλησίες του χωριού στη μνήμη του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη. Εύχεται σε όλους τους δωρητές υγείαν, ευτυχίαν, μακροημέρευσην και πάσαν παρά Χριστού χάριν! Στους αποβιώσαντες εύχεται το χώμα που τους σκέπασε να είναι ελαφρό!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οι αδελφοί Γεώργιος και Ηλίας Τσικουράς ευχαριστούν όλους τους συγγενείς, χωριανούς και φίλους που συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος για το θάνατο του προσφιούς πατέρα τους Αριστείδη Χρ. Τσικουρά, τόσο κατά την ημέρα της κηδείας όσο και κατά την ημέρα τέλεσης του 40ήμερου μνημοσύνου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Χρήστος Ευθ. Κατσέφτης ευχαριστεί θερμά όλους τους συγγενείς, χωριανούς και φίλους, που συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος για το θάνατο του προσφιούς πατέρα του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Κατά τις φετινές εξετάσεις εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ η Σοφία Αθ. Οικονόμου εισήχθη στο τμήμα: Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθénas, καταλαμβάνοντας την 15^η θέση.

Επίσης πέτυχε σε διαγωνισμό που διενήργησε η Τράπεζα Αττικής μεταξύ αριστούχων και την προσέλαβε ως μόνιμη υπάλληλο σε συνδυασμό με τις σπουδές της. Συγχαρητήρια!

Καταγγελία δημότη

Μέσω της εφημερίδας «Ο Παλμός των Μηλιωτάδων» θέλω να διαμαρτυρηθώ για τη συμπεριφορά του Δημάρχου Ανατ. Ζαγορίου κ. Σ. Στυριδάκη.

Συγκεκριμένα ο κ. Δήμαρχος, σε επίσκεψή μου στο Δημαρχείο, που αφορούσε υπόθεσή μου, για διανομή δρόμου προς την οικία μου στον οικισμό Λιάπη, με απαράδεκτο τρόπο με έδιωξε από το γραφείο του.

Καταγγέλλω την απρεπή συμπεριφορά του κ. Δημάρχου, που δείχνει τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τη σχέση του με τους δημότες του Δήμου.

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ» Μηνιαία έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων Ζαγορίου Υπεύθυνος έκδοσης ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Βασίλειος Παπαευνθυμίου
2. Βασίλειος Δ. Παπαζώης
3. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
4. Χρήστος Ι. Οικονόμου
5. Κων/να Αθ. Μπαζούκα
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικού: 1.500 δρχ.
Εξωτερικού: 25 δολάρια
35 μάρκα

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας ή του Συλλόγου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Βασίλειος Κ. Σπύρου ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

1. Αριστοτέλης Οικονόμου
2. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
3. Βασίλειος Παπαευνθυμίου

Ποίηση

Στη μνήμη του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη

Στις δεκαπέντε του Μάη 1940
ο Θύμιος ξεκίνησε
να πάει για δουλειά
στα οχυρά του Μεταξά.

Στο δρόμο όπου πήγαινε
άλλη δουλειά ευρήκε,
στον Όλυμπο εκεί επάνω
τσεκούρι να τροχά, οξιά να
τελεκά.

Ο Θύμιος ξαναγύρισε άλλη
δουλειά αρχίνησε
παιρνει λοσάρια και βαριά

πέτρες να γυρίζει
ο λόστος τις ενύριζε και η βαριά
χιτυπούσε.

Ο αρχιμάστορας ο Γιάν-Ζαγόρος
φωνάζει ψηλά απ' την εκκλησιά
Θύμιο, πέτρα καλή τελέκα
καμπαναριο να φτιάξω.

Ο Θύμιος αποκρίθηκε και με
χαρά του λέει:
Γιάννη, εσύ σφυρί και χτένα να
κρατείς
και θολωτούς να κάνεις
κι ο Θύμιος ξέρε τι τελεκά.

Θύμιο, πού έχεις τη βαριά,
λόστο και παραμύνη;
Στην αποθήκη τά ρίξα
ο γιος μου να τα πάρει.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΥ. ΑΓΓΕΛΗΣ

Επικήδειος

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ν. ΚΑΤΣΕΦΤΗΣ

Δημοσιεύουμε τον επικήδειο που εκφώνησε κατά την κηδεία του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη, ο κουνιάδος του Βασίλειος Δ. Χαραλάμπου:

Συγγενείς και φίλοι, εκ μέρους της οικογενείας του Ευθυμίου Ν. Κατσέφτη, σας εκφράζω τα πιο θερμά ευχαριστήρια σε όλους, για τη σημερινή συμμετοχή εις το βαρύ πένθος που σκεπάζει την οικογένεια σήμερα.

Ο Ευθύμιος Ν. Κατσέφτης γεννήθη το έτος 1917 εις το χωριόν Δεμάτι και εις τον συνοικισμόν Αγία Βαρβάρα, όπου πέρασε όλη του τη ζωή, χωρίς μακρινά ταξίδια.

Ήταν το τέταρτο παιδί της οικογενείας Νικολάου και της Παναγιώτας Κατσέφτη. Οι γονείς του ήταν αγρότες. Φτωχή η οικογένεια, σκληρά και δύσκολα χρόνια. Φέρνοντας στον κόσμο τα δύο πρώτα τους παιδιά η ζωή τους γίνεται πιο δύσκολη ακόμη. Τότε ο πατέρας τους παίρνει την απόφαση να πάρει το δρόμο της ξενιτιάς, πηγαίνοντας στα βάθη της Ανατολής, για μια καλύτερη ζωή, με το επάγγελμα βοσκό, όπου πήγαιναν πολλοί από το χωριό μας.

Επέστρεψε έπειτα από μία δεκαετία και πλέον και μαζί με τη σύζυγό του φέρνουν στον κόσμο άλλα δύο παιδιά τον Μιχαήλ και τον Ευθύμιο. Ο Ευθύμιος είχε την τύχη να γεννηθεί την πιο δύσκολη χρονιά, το έτος 1917, ξακουστή χρονιά, γνωστή σε πολλούς και πριν ακόμη κλείσει τον χρόνο και πριν ακόμη σταθεί στα πόδια του, η μοίρα τον δίκασε σκληρά και δυο φορές σκληρά. Έχασε τους αγαπημένους του γονείς πριν ακόμη να τους αναγνωρίσει, από τη βαριά νόσο το 1917, που στο πέρασμά της εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι χάσαν τη ζωή τους. Μέσα σε αυτούς ήταν και οι γονείς του μικρού Θύμιου.

Έμεινε ο μικρός στην αγκαλιά της νεκρής μάνας του για ώρες. Ο αδερφός του μικρός και εκείνος. Η αδελφή του που ήταν μεγάλη αλλά παντρεμένη και εκείνη με νεογέννητο παιδί και από το διπλό χαμό των γονιών της αδύναμη να του προσφέρει βοήθεια. Αργότερα ανέλαβε τη φροντίδα και από αδελφή έγινε μάνα και ο μικρός έλαβε αδελφικό γάλα που το είχε πολλή ανάγκη. Η ζωή συνεχίζεται. Ο μικρός πραγματικά βρήκε στοργή και ζεστασιά στην αγκαλιά της αδελφής του, αλλά αυτό δεν κράτησε πολύ, γιατί η μοίρα δίκασε ξανά την οικογένεια και η αδελφή, δεν έφτανε ο χαμός των γονιών της και η φροντίδα του αδελφού της, χάνει και εκείνη το πολυαγαπημένο της παιδί, με το όνομα Δρόσος. Πέφτει σε βαρύ βαρύ πένθος και η δύναμή της την εγκαταλείπει, αδύναμη να προσφέρει καμία βοήθεια στον αδελφό της. Της έπεσε βαρύς καημός μεγάλος αναστεναγμός για το πολυαγαπημένο της παιδί.

Έμεινε ο μικρός Θύμιος και πάλι στο σταυροδρόμι της ζωής, ζητώντας έλεος. Τρίτη μάνα. Βαρύς καημός, μεγάλος αναστεναγμός, το μικρό ποιος θα αναλάβει, την φροντίδα της μάνας, τον πόνο του πατέρα, ποιος; Αυτή τη φορά αναλαμβάνει την προστασία και την ευθύνη ο εξάδελφός του και γείτονας της οικογένειας Χρήστος Κατσέφτης. Παίρνοντας για αμοιβή την κινητή περιουσία, έχοντας και αυτός μία κόρη. Τα παιδιά, χωρίς να ξέρουν το βαθμό συγγενείας, ξεκίνησαν νέα πορεία ζωής. Χρόνια δύσκολα. Τα παιχνίδια τους ήταν λίγα και οι χαρές τους λίγες πιο λίγες και πολλές φορές ξεσπάγανε στο κλάμα και εδώ το κλάμα του Θύμιου ήταν βαρύ και απαρνηγόρητο, γιατί έλειπε η φροντίδα της μάνας, το ενδιαφέρον του πατέρα, που το στερήθηκε για πάντα στη ζωή του. Δεν γνώρισε της μάνας το φιλί, το χάδι του πατέρα.

Ο Θύμιος σε πολλή νεαρά ηλικία άρχισε να δουλεύει στα χωράφια, στα ζώα και η αμοιβή του ήταν ένα ζευγάρι παπούτσια και φαγητό. Σε ηλικία 12 - 13 ετών τη δεκαετία του τριάντα έπιασε δουλειά εις το χωριόν Πέραμα Ιωαννίνων. Γεωργοκτηνοτροφικές εργασίες στους αδελφούς Ντόβα, όπου εκεί ήταν και ο γείτονας του Δημήτριος Παπαγεωργίου και κάνανε παρέα. Και η ζωή συνεχίζεται κάπως καλύτερα αλλά και εδώ η ζωή συνάντησε μεγάλες δυσκολίες. Ο τότε νεαρός Θύμιος συνάντησε δυσκολίες περισσότερο τη χειμερινή περίοδο με τη μετακίνηση, που δεν υπήρχαν μέσα μετακίνησης

ούτε δρόμος υπήρχε ούτε χρήματα. Έτσι ο δρόμος αυτός έπρεπε να γίνει με τα πόδια. Πέραμα - Αγία Βαρβάρα 6 - 7 ώρες, ανάλογα και με τις καιρικές συνθήκες. Η περισσότερη διαδρομή γινόταν νύχτα και εδώ να σκεφτεί κανείς ένα παιδί σε αυτή την ηλικία μέσα στο βαρύ χειμώνα, στις βροχές και τα χιόνια, στο πυκνό σκότος του Δεκέμβρη, πώς να περάσει τα καρτέρια των λύκων, τα βαριά λαγκάδια από τον σιτανά. Εδώ

χρόνια παιδικά χρόνια παλικαρίαση όπως μας τα έλεγε ο ίδιος. Στα παιδικά του χρόνια σκέφτηκε μία δική του σοφία, ένα τρόπο δικό του. Άναβε στα σημεία αυτά τοιγάρο. Πίστευε και παρηγοριόταν πως η λίγη φωτιά του τοιγάρου και η μυρουδιά του καπνού θα του άνοιγε το δρόμο από τους λύκους και από το σιτανά.

Αυτός ο τρόπος ζωής κράτησε μια δεκαετία, μέχρι την έναρξη του πολέμου του 1940. Τον κάλεσαν στις τάξεις του στρατού και εδώ η τύχη του γέλασε πραγματικά. Αυτή την περίοδο του είχε σπάσει η μύτη του και χωρίς να μπορέσουν να την σταματήσουν, τον πέρασαν από επιλογή, τον έβγαλαν βοηθητικό και τον απάλλαξαν από την στρατιωτική υποχρέωση. Επιστρέφει στο χωριό και το έτος 1941, χρονιά ξακουστή και αυτή. Πείνα, φτώχεια και από τις καταστροφές του πολέμου επάνω στα βαριά σύννεφα και τις φλόγες του πολέμου, ανέχεια και τρόμος βασιλεύει. Το Θύμιο δεν τον φοβίζει τίποτα.

Σε ηλικία 24 χρόνων παίρνει τη μεγάλη απόφαση να παντρευτεί. Τα φτιάχνει με μία γειτονοπούλα. Την Αναστασία Χαραλάμπου και σε πολύ λίγο καιρό παντρεύονται. Χωρίς να φοβηθούν τα δύσκολα χρόνια αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο της οικογενείας και με βαριά γεωργικά εργαλεία, βαριές λοσάτσια, παραμίνες, σκαπάνη, φυτάρι γερό και οι δύο αρχίζουν να καλλιεργούν το άγονο χώμα σε γόνιμο και θερίζουν πλούσιους καρπούς.

Η ζωή συνεχίζεται. Μέσα στη δεκαετία του '40 φέρνουν στον κόσμο τρία παιδιά: την Αθηνά, τη Βασιλική και το Χρήστο, που βρίσκονται σήμερα γύρω του.

«Θύμιο, Θύμιο, πεντέξι μέρες πάλεψε ο χάρος να σε πάρει και συ Θύμιο τον πάλεψες σαν το θερίο λιοντάρι, στον ύπνο σε ξεγέλασε για να σε καταφέρει».

Φεύγοντας σε ηλικία 84 χρόνων, άφησε πίσω του τη σύζυγό του, τα τρία του παιδιά, τα οχτώ εγγόνια του και τα 11 δισέγγονα.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπτάσει!

Αυτοί που φεύγουν

ΓΛΥΚΕΡΙΑ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η Γλυκερία Β. Οικονόμου γεννήθηκε στους Μηλιωτάδες το έτος 1913. Ήταν κόρη του Παναγιώτη Οικονόμου.

Παντρεύτηκε τον Βασίλειο Αθ. Οικονόμου και κατοικούσαν στη θέση «Σιουρλίνα» Μηλιωτάδων. Απόκτησαν τέσσερα παιδιά: τον Κων/νο, τον Αριστείδη, το Γεώργιο και την Ελευθερία σύζυγο Χρήστου Β. Μπαζιαλέκου.

Ασχολήθηκε, όπως όλοι οι κάτοικοι του χωριού, με τη γεωργοκτηνοτροφία, επάγγελμα δύσκολο, που με πολύ κόπο εξοικονομούσε τα προς το ζην.

Μετανάστευσε στη Φιλαδέλφεια της Αμερικής, όπου είχαν εγκατασταθεί όλα τα παιδιά της.

Είχε την ατυχία να χάσει πρώτα τον άντρα της και πριν από λίγα χρόνια και το μικρότερο γιο της Γιώργο.

Ήταν γυναίκα αειπαθήτη, εργατική και καλοσυνάτη.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αμερικάνικης γης που την σκέπασε! Αιωνία της η μνήμη!

Τα έργα της Εγνατίας οδού

Ξεκίνησαν οι εργασίες κατασκευής του τμήματος της Εγνατίας οδού από τον ποταμό Άραχθο μέχρι το Περιστέρι, στην περιοχή του Δεματίου.

Στο τμήμα αυτό, που είναι αρκετά δύσκολο, θα κατασκευαστεί και ο κόμβος, καθώς και σήραγγες.

Η παράκαμψη του δρόμου προς τα χωριά Δεμάτι - Πέτρα έχει προγραμματιστεί να γίνει από τη θέση «Φωτιάνος».

**Μας διαβάζετε.
Είμαστε σίγουροι γι' αυτό....
Μήπως όμως ξεχάσατε να
στείτε τη συνδρομή σας;**

Επαγγέλματα και ασχολίες των Πετριωτών στον 20ό αιώνα και πριν (Γ' μέρος)

Γράφει ο Κ.Χ. Δαλαγγέλης από την Πέτρα

Συνεχίζοντας την περιγραφή γύρω από την επαγγελματική απασχόληση των Πετριωτών, προχωρώντας χρονολογικά γύρω στα τέλη της δεκαετίας του '30 και αρχές της δεκαετίας του '50, δημιουργήθηκαν τα περισσότερα και αξιολογότερα συνεργεία οικοδομών (γκρουπ των μαστόρων)

καθώς και η παρουσία πολλών αξιόλογων μεμονωμένων τεχνιτών που δούλεψαν σε όλο το Ανατ. Ζαγόρι και όχι μόνο. Η σύνθεση των συνεργείων ήταν προπάντων οικογενειακή με τον πατέρα ως αρχηγό και πρωτομάστορα. Η σύνθεση των συνεργείων αυτών ήταν καταμερισμένη και κατανοημένη στα μέλη, π.χ. Πελεκάνος αγκωναριών, Τζιακάς, Γρεπιδοποδός, και το βοηθητικό προσωπικό, π.χ. λασπός, μάγειρας, εργάτης, μαραγκός. Κατά περίπτωση και ανάλογα με το μέγεθος της δουλειάς τα συνεργεία συνεργάζονταν τότε μαζί και τότε δανείζοντας το ένα από το άλλο γκρουπ μαστόρους ή εργάτες, για τη συντόμευση της δουλειάς.

Τρία ήταν τα γνωστότερα και μεγαλύτερα συνεργεία: των Ζωμπραίων, των Σπυραίων και των Λεονταράδων, από τα Σίτσαίνα. Μικρότερα δε σε μέγεθος, όχι όμως και σε ποιότητα ήταν: του Παπαστέργιου, των Κοκκαλαίων, των Καραγιανναίων, των Τσιατουραίων και των Πουρναράδων.

1. Οι Ζωμπραίοι με αρχηγό τον Δημήτριο Α. Ζώμπρα ή Τεροβίτη (λόγω προγονιάς καταγωγής της οικογένειας από το χωριό Τέροβο) και τα παιδιά του Αντώνη, Βασίλη και Νάσιο και άλλους χωριανούς όπως Δ. Παπαζώη, Κ. Σιαμέτη, Α. Κασίμη και Δ. Κασίμη, Αδ. Στάθη. Δουλεύανε προπάντως στα χωριά Κρυόβρυση, Καρυές, Καβαλλάρι, Λιγκιάδες, Μηλιωτάδες, Ανθρακίτη και σε άλλα χωριά. Κατασκεύαζαν πολλά και μεγάλα αρχοντικά σπίτια, βρύσες, εκκλησίες, σχολεία, νερόμυλους, νεροτριβές και αρδευτικά αυλάκια. Γενικά η οικογένεια των Ζωμπραίων χαρακτηριζόταν για την ευρηματικότητα και την πολυπραγμοσύνη τους.

2. Οι Σπυραίοι με αρχηγό τον Θ. Γ. Σπύρου ή Θόδωρο - Λιλή και τα παιδιά του Ελευθέριου, Σπύρο, Γιώργο, Αριστοτέλη και τους γαμπρούς του Θ. Έξαρχο και Χ. Δαλαγγέλη και κατά καιρούς ανάλογα με τη δουλειά τις ανάγκες τον Κ. Κυριάκη, τον Κ. Ν. Παπακώστα, τον Γ. Ντέλη. Εκτός από το χωριό μας και τη διπλανή Λιάπη το συνεργείο αυτό δούλεψε στην Κρυόβρυση σε μεγάλα αρχοντικά και στο Φλαμπουράρι, Γρεβενίτι και Τρίστενο. Από το 1945 έως 1955 ανακατασκεύασαν και το συντηρήσανε σχεδόν αποκλειστικά το Μοναστήρι της Βουτσάς. Κτίσανε το Μαλάμειο Νοσοκομείο στο Γρεβενίτι καθώς και πολλά αρχοντικά σπίτια σε όλα τα χωριά πολλά από τα οποία καταστράφηκαν από τους Γερμανούς το 1944. Αρκετά σώζονται και σήμερα με καθαρή Ζαγορίσια Αρχιτεκτονική και επιβλητικότητα. Ο Θ. Σπύρος συνήθιζε στο προτελευταίο αγκωνάρι στη ΒΑ πλευρά του οικοδομήματος να σκαλίζει μία κεφαλή ή έναν βυζαντινό σταυρό και να βάζει και τα μονογράμμάτα του Θ. Σ. ή τα μονογράμματα του νοικοκύρη, καθώς και την χρονολογία κατασκευής. Το αγκωνάρι αυτό ήταν μεγαλύτερο και από μαλακότερη πέτρα για να το επεξεργάζεται ευκολότερα.

3. Οι Λεονταράδοι ή Καραβασιαίοι, με αρχηγό τον Β. Λεωντάρη ή Καραβάσιο ή Βασίλ - Πέτρο και τα παιδιά του Χρήστο, Λεοντάρη, Λάζαρο και τον γαμπρό του Γ. Κασιώρα και τους Αθανάσιο Τσιατούρα ή Νάσιο Χριστάνα, τον Τάσιο Τσιατούρα και τα αδέρφια Διαμάντη και Γιάννη Τσιατούρα και πολλούς άλλους από τα Σίτσαίνα προπάντων. Δουλεύανε σχεδόν σε όλα τα χωριά του Αν. Ζαγορίου αλλά και τα χωριά ανατολικά του Αράχθου (Περιστερία - Γότιστες). Καθαρό δείγμα της δουλειάς τους είναι στο χωριό μας τα σπίτια του Άγγελου Κ. Δαλαγγέλη και Ιωάννη Δ. Λεωνταρίδη, στην Μαλτσά του Ηλία Γ. Τσιόντζιου και στα Σίτσαίνα τα δικά τους σπίτια. Χαρακτηριστικά της τεχνοτροπίας των «Καραβασιαίων» είναι τα τοξωτά παράθυρα και τα πέτρινα κατωκάσια και πανωκάσια ή πλακώματα και για τις καμάρες χρησιμοποιούσαν τον πορόλιθο (πουρί), για ευκολία αλλά και σαν διακοσμητικό. Και ο Καραβάσιος συνήθιζε να σκαλίζει στα τελευταία αγκωνάρια διάφορα οικόσημα και διακοσμητικά και να γράφει χρονολογία και τα μονογράμματα τα δικά του και των νοικοκυράδων.

Ο Χρήστος Δ. Παπαστέργιος ή Πέρδικας ποτέ του δεν είχε μεγάλο συνεργείο και σαν συνεργάτη του είχε τον αδελφό του Διονύση και τον Αδαμάντιο Χ. Τσιατούρα. Είχε κτίσει μερικές από τις πολλές βρύσες του Γρεβενιτίου και το καμπαναριό καθώς και το τουριστικό περίπτερο αλλά και άλλα σπίτια στο Τρίστενο καθώς και το σχολείο μετά την καταστροφή από τους Γερμανούς. Εκείνο που είναι εξολοκλήρου δικό του έργο (σχεδιασμός - μελέτη - κατασκευή) είναι το καμπαναριό της Πέτρας 1955 - 57. Τριώροφο, και μονότοξο - διπλότοξο - μονότοξο με επιβλητικό τρούλο και ύψος πάνω από 15 μέτρα. Χρησιμοποιώντας μόνον γκρίζα πέτρα από τα νταμάρια γύρω από το χωριό, υπό την καθοδήγησή του δούλεψαν και όλοι σχεδόν οι πρωτομάστοροι της εποχής και σαν βοηθητικό προσωπικό, προσωπική εργασία όλοι οι χωριανοί. Τα χρήματα μαζευτήκανε αρχικά με έρανο χωριανών και Δεματάτων και γνωστών του χωριανού μας στην Αμερική Κωνσ. Δ. Παπαϊωάννου και στην συνέχεια με διάφορες δωρεές και εράνους.

Θαυμάσιος τεχνίτης και πολυπράγμων ήταν ο Κ. Θ. Σιαμέτης. Το σπίτι του (δεν υπάρχει σήμερα) κάτω από την πλατεία και μπροστά στο εικόνισμα του Αϊ - Νικόλα. Ήταν διώροφο και με μπαλκόνια μπροστά και πίσω, ήταν από τα ωραιότερα στο χωριό. Μία οικογενειακή τραγωδία μετά από τον θάνατο και των δυο παιδιών του και τον χωρισμό του από την γυναίκα του Δέσποινα Γ. Σπύρου τον έφερε ο δεύτερος γάμος του στις Μιγκλιούς, (σημερινές Καρυές τότε συνοικισμός των Λιγκιάδων). Με προσωπικούς αγώνες και αρκετή βιοπάλη κατόρθωσε να ανακηρυχθεί ο συνοικισμός σε χωριό Καρυές Ζαγορίου με δημοτικό σχολείο και εκκλησιαστική ενορία στα 1951. Ο Κ. Σιαμέτης ήταν εργατικός και αξιόλογος τεχνίτης. Την τέχνη του χτίστη έμαθε σε πάρα πολλούς από τα γύρω χωριά και μαζί τους συνεργάστηκε μέχρι τα γεράματά του.

Εδώ θα αναφέρω και τα δύο πιο σημαντικότερα συνεργεία παράπλευρων εργασιών με την οικοδομή (ξυλεία, πέτρα, ασβέστη, πλάκες και χωματοεργικά). Αυτά είναι: των αδελφών Καραγιάννη από τα Σίτσαίνα (Χρήστο - Γιάννη - Βασίλη - Θεόδωρο) και των Κοκκαλαίων από την Φαισιόρη (Κώστας - Αγγέλης - Αριστείδης) και τον εξάδελφόν τους Δημήτριο. Οι Κοκκαλαίοι βγάλαν με χειροπρήνο αργαλειό όλα τα ξύλα για το Δημοτικό Σχολείο Πέτρας στα 1930 μαζί με τον Δημ. Παπαζώη ή Μουστάκα (σημαντικό ρόλο έπαιξαν στην οικοδόμηση του δημ. σχολείου Αγ. Παρασκευής, θα το αναφέρουμε λεπτομερέστερα σε άλλη περιγραφή).

Ένα άλλο παράπλευρο αλλά απαραίτητο και πολύ σημαντικό επάγγελμα είναι του εργαλειοποιού (σιδερά). Ο Δημήτρης Παπαζώης ή Μουστάκας με τα παιδιά του είχε το πιο οργανωμένο καμίνι - σιδεράδικο και διόρθωνε και κατασκεύαζε γεωργικά, οικοδομικά, οικιακά και ό,τιδήποτε εργαλείο, καθώς επίσης και κυνηγετικά όπλα και πέτρινους χειρόμυλους, ήταν και μύλωνας και μυλοποιός. Καμίνι είχαν και οι Σπυραίοι όπου και αυτοί ασχολούνταν με την μετατροπή πολεμικών όπλων σε κυνηγετικούς γκράδες και διάφορα άλλα εργαλεία. Καθώς και οι Ζωμπραίοι και Καραβασιαίοι πιο πολύ όμως για την οικογενειακή χρήση και εξυπηρέτηση του συνεργείου τους.

Με την μαραγκοσύνη ασχολούνταν πιο πολύ ο Μιχάλης Παπακώστας, ο Σπύρο Ζώης και ο Ανδρέας Χατζής και αργότερα ο Ευθύμιος Παπακώστας, ο Κώστας Καλπάκας και ο Σπύρος Σπύρου. Όλοι αυτοί ήταν πρακτικοί και αυτοδίδαχτοι, στην συνέχεια και μετά το 1950 το επάγγελμα του επιπλοποιού ξεχώρισε από του μαραγκού και έχουμε Πετριώτες εξειδικευμένους με καταστήματα και εργαστήρια στα Γιάννενα (Κ. Τσολιός, Α. Παπακώστας, Ι. Παπαναστασίου, Χ. Λεωντάρης).

Κλείνοντας τα επαγγέλματα γύρω από την οικοδομή θα αναφέρω και τον Γεώργιο Τσιατούρα ή Χριστάνα, ο οποίος ήταν ο μόνος στην περιοχή αναγνωρισμένος με κρατική άδεια του νομοτά (γεμιστής φουρνέλων) χειριστής εκρηκτικών υλών. Μαζί με πάρα πολλούς χωριανούς που δούλευαν σαν βαριοκόπτοι και παραμιναδόροι ή και απλοί κτίστες και εργάτες εργάστηκαν προπολεμικά και μετά για το άνοιγμα του οδικού δικτύου της περιοχής, προπάντως Ε.Ο. Ιωαννίνων - Τρικάλων.

Εξειδικευμένοι στο στήσιμο των νερόμυλων και νεροτριβών - μαντανιών ήταν η οικογένεια Βασ. Ζώη και των παιδιών του Γιάννη και Σπύρου καθώς και του Μιχάλη Παπακώστα και του Δημ. Παπαζώη.